

عنوان مقاله:

طراحی مجتمع مسکونی با رویکرد تعاملات اجتماعی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی کاربرد علوم مهندسی در توسعه و پیشرفت ایران 1404 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیه آمار محمدی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سوادکوه

محمد حسین مقدسی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

امروزه انسانها به دلایل مختلف ملزم به زندگی به صورت جمعی و در مجموعه های چندین خانواری هستند که نه تنها از مزایای زندگی جمعی برخوردار نیستند بلکه این امر را عاملی برای مزاحمت و خدشه دار شدن حس خلوت، حریم خصوصی و زندگی فردی خود می دانند. این موضوع باعث بروز مشکلات و نابسامانی هایی در زندگی ساکنین شده و در نتیجه روز به روز انسانها را از هم دورتر و تنها تر می سازد. حریم و عرصه های انسانی و فضایی در مسکن امروزی از بین رفته است حتی خانواده ها از مسایل مختلف دیگری مثل محل بازی بچه ها، حریم محله، سایه اندازی و اشرافیت بصری و... اظهار نارضایتی می کنند. در این میان بایستی بتوان تعادلی میان خلوت و تعامل اجتماعی انسانها ایجاد کرد که این امر به وسیله مفاهیم کالبدی و همچنین مفاهیم فرهنگی اجتماعی که زمینه های روانی را ایجاد می کنند، میسر است. با توجه به اینکه در فرهنگ ایرانیان از دیرباز همسایگی و هم محله ای بودن رابطه ای بسیار صمیمی تلقی می شده و همسایگان خانواده ای بزرگ را تشکیل می دادند، پس اگر امروز در شهرهای ایران همسایه ها با هم بیگانه شده اند و فضای محله های مسکونی سرد و خشک است، به این دلیل است که در طراحی مجموعه ها و محله های مسکونی، صمیمیت و زندگی اجتماعی جایگاهی ندارد. در این راستا این مقاله در این راستا پژوهشگران در این مقاله درصدد احیاء عوامل موثر در تعاملات اجتماعی در محیط های مسکونی می باشد. با روش تحقیق مبتنی بر مطالعات میدانی-کتابخانه ای به طراحی مجتمع مسکونی با رویکرد افزایش تعاملات اجتماعی خواهد پرداخت.

کلمات کلیدی:

مجتمع مسکونی، تعاملات اجتماعی، فضاهای باز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/653637>

